

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ

Του έν τω Αγίω Όρει του Αθωνος ασκήσαντος, προ 400 ετών, περί της ελεύσεως του Αντίχριστου και των εν τέλει του αιώνος ανθρώπων.

Κατά το 1900 έτος, βαδίζοντες προς τον μεσασμόν του δου αιώνος, άρχεται ο κόσμος του καιρού εκείνου, να γίνεται αγνώριστος. Όταν πλησίαση ο καιρός της ελεύσεως του Αντίχριστου θα σκοτισθή η διάνοια των ανθρώπων από τα πάθη της σαρκός και θα πληθυνθή σφόδρα η ασέβεια και η ανομία. Μετασηματίζονται αι μορφαί των ανθρώπων και δεν θα γνωρίζονται οι άνδρες από τας γυναίκας δια της αναίσχυντου ενδυμασίας και των τριχών της κεφαλής· οι τότε άνθρωποι θα αγριέψουν και θα γενούν ωςάν θηρία από την πλάνην του Αντίχριστου. Δεν θα υπάρχει σεβασμός εις τους γονείς και γεροντοτέρους, η αγάπη θα εκλείψη, οι δε Ποιμένες των Χριστιανών, Αρχιερείς και Ιερείς, θα είναι τότε άνδρες κενόδοξοι, παντελώς μη γνωρίζοντες την δεξιάν οδόν από την αριστεράν, θα αλλάξουν τα ήθη, αι παραδόσεις των Χριστιανών και της Εκκλησίας. Η σωφροσύνη θα απολεσθή από τους ανθρώπους και θα βασιλεύση η ασωτεία. Το ψεύδος και η φιλαργυρία θα φθάσουν εις τον μέγιστον βαθμόν, και ουαί εις τους θησαυρίζοντας αργύρια. Αι πορνείαι, μοιχείαι, αρσενοκοιτίαι, κλοπαί και φόνοι, θα πολιτεύονται, εν τω καιρώ εκείνω και δια την ενέργειαν της μεγίστης αμαρτίας και ασελγείας, ο άνθρωποι θέλουν στερηθή την χάριν του Αγίου Πνεύματος όπου έλαβον εις το Άγιον Βάπτισμα ως και την τύψιν της συνειδήσεως.

Αι Εκκλησίαι δε του Θεού θα στερηθούν ευλαβών και ευσεβών Ποιμένων και αλλοίμονον τότε εις τους εν τω κόσμω ευρισκομένους Χριστιανούς οι όποίοι θα στερηθούν τελείως την πίστιν, διότι θα αναχωρούν από τον κόσμον εις τα Ίερά Καταφύγια δια να εύρουν ψυχικήν ανακούφισιν των θλίψεών των και παντού θα ευρίσκουν εμπόδια και στενοχωρίας. Κα πάντα ταύτα γεννήσονται δια το ότι ο Αντίχριστος θέλει κυρίευση τα πάντα, και γεννήσεται εξουσιαστής πάσης της Οικουμένης και θα ποιη τέρατα και σημεία κατά φαντασίαν, θέλη δε δώση πονηράν σοφίαν εις τον ταλαίπωρον άνθρωπον, δια να εφεύρη, να ομιλή ο εις προς τον άλλον, από την μίαν άκραν της γης, έως την άλλην, τότε θα πέτανται στον αέρα ως πτηνά και διασχίζοντες τον βυθόν της θαλάσσης ως ιχθύες.

Και ταύτα πάντα ποιούντες οι δυστυχείς άνθρωποι, διαβιούντες εν ανέσει, μη γνωρίζοντες οι ταλαίπωροι ότι ταύτα εστί πλάνη του Αντίχριστου. Και τόσον θα προοδεύση την επιστήμην κατά φαντασίαν ο πονηρός, ώστε αποπλανήσαι τους ανθρώπους και μη πιστεύειν εις την ύπαρξιν του τρισυποστάτου Θεού.

Τότε βλέπων ο Πανάγαθος Θεός την απώλειαν του ανθρωπίνου γένους, θέλει κωλοβώση τας ημέρας, δια τους ολίγους σωζόμενους διότι θέλει πλανήσει ει δυνατόν και τους εκλεκτούς. Τότε αιφνιδίως θέλει έλθη η δύστομος ρομφαία και θα θανάτωση τον πλάνον και τους οπαδούς αυτού.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Οἱ Διοικηταὶ τῆς πίστεως κατὰ τινὰ μέλλουσαν ἐποχήν καὶ μακρὰν θέλουν πέσει εἰς τοιαύτην τυφλότητα, ὥστε θέλουσιν ἀφήσει ἐκείνην τὴν χώραν χωρὶς ὑπεράσπισιν. Τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ θέλει ἐκταθῆ εἰς αὐτούς καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς πλουσίους, ὅλοι οἱ εὐγενεῖς θέλουσι στερηθῆ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀξίας των, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ θέλει σπαραχθῆ ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, αὐτὴ θέλει λάβει δύο νυμφίους, τὸν ἕνα νόμιμον τὸν ἄλλον μοιχόν, ὁ πρῶτος θέλει τραπῆ εἰς φυγὴν, ὁ δεύτερος θέλει εἶναι μέγα βασανιστήριον τῆς σαρκός, διὰ τὸ ὁποῖον θέλει ἐκχυθῆ τόσον αἷμα, ὅσον ἐχύθη εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἐθνικῶν.

Ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ παντέλειος κόσμος θέλουν κλαύσει τὴν ἀφάνισιν μιᾶς περιφήμου Πόλεως, μητροπόλεως καὶ κυρίας τῆς Γαλλίας, τὰ θυσιαστήρια θέλουν ἀφανισθῆ, αἱ ἅγιοι παρθένοι ἀδικημένοι θέλουν φύγει ἀπὸ τὰ ἄσυλά των, καὶ ἡ Ἐκκλησία θέλει ἐκδυθῆ ἀπὸ τὰ προσωρινὰ της ἀγαθὰ, ἀλλὰ τέλος πάντων ὁ μαῦρος ἀέρας καὶ τὸ θηρίον, θέλουν ἔλθει ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικούς τόπους ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἀλλοίμονον εἰς Σέ, ὦ πόλις ἄπιστε διὰ τὸν ὑπερήφανον πλοῦτον, εἶσαι εἰς τὴν μέσην τῶν συμβάντων σου, ἀλλ' ὁ ἀφανισμὸς σου εἶναι ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος. Σὺ θέλεις ὑποταχθῆ, βασιλεύς τεταπεινωμένος, κατακρημνισθεὶς πρότερον ἀπὸ τὴν σκόνιν, θέλει ἐναποκτήσει τέλος τὸ διάδημά σου, καὶ θέλει ἀφανίσει τοὺς υἱοὺς τῆς ἀσεβείας. Ἀμήν.

Ο ΟΣΙΟΣ ΝΕΙΛΟΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Ὅταν μέλλει ἔρχεσθαι ὁ Ἀντίχριστος, θέλει σκοτισθῆ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πάθη καὶ θά πληθυνθῆ ἡ ἀνομία καὶ ἀσεβεία. Καὶ τότε θέλουν συναχθῶσιν ὅλα τὰ κακὰ τῆς ἀνομίας καὶ ἀσεβείας εἰς μίαν ἀκάθαρτον κόρην τῆς πονηρίας, ἡ ὁποία θέλει ὑστερον γίνεαι ἀποθήκη τῆς μοιχείας. Καὶ καθὼς ὁ Κύριος εὔρε τὴν ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν καὶ ἄμωμον καὶ ἐσαρκώθη ἀπὸ αὐτὴν, οὕτω καὶ ὁ Σατανᾶς θέλει εὔρη τὴν ἀκάθαρτον ἐκείνην κόρην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι πόρνη, καὶ πρό τῆς συλλήψεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ γεννήσεως καὶ μετὰ τὴν γέννησιν.

Πορνευομένη θέλει γεννήσει τὸν υἱὸν τῆς ἀπωλείας καὶ μετὰ τὴν γέννησιν ἐκείνου θέλει εἶναι ἀποθήκη τῆς πορνείας καὶ μοιχείας, πορνευομένη καὶ μοιχευομένη, ἕως τῆς ἀκαθάρτου ζωῆς αὐτῆς καὶ εἰς αὐτὴν θέλουν συναχθῶσιν ὅλαι αἱ ἀνομίαι καὶ ἀκαθαρσίαι τοῦ κόσμου, τῶν τότε ἀσελγῶν ἀνθρώπων καὶ θά σαρκωθοῦν εἰς αὐτὴν. Καὶ θά γίνη μία ἔνωσις εἰς τὴν ἀκάθαρτον κοιλίαν της καὶ θά ζωογονηθοῦν μετὰ τὴν ὑστέρησιν καὶ ἀναχώρησιν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ ἁγίου Πνεύματος. Διότι οἱ τότε ἄνθρωποι θέλουν ὑστερηθοῦν ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ ἀκαθαρσίας. Καὶ μετὰ αὐτάς ὅλας τὰς ἀνομίας θά γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος καὶ υἱὸς τῆς ἀπωλείας καὶ ἀσεβείας. Μετὰ τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν θέλει ἔλθουν ὅλαι αἱ ἀ-

τυχίαι καί συμφοραί τῶν ἀνθρώπων. Θλίψεις, στενοχωρίαί, θάνατος καί πᾶν κακόν. Καί πρῶτον θέλουν δυστυχῆσαι οἱ ἄνθρωποι ἀπό τήν ἀγάπην καί σωφροσύνην, καί ὑστερηθοῦν ἀπό ποιμένας, ἱερεῖς καί δικαίους καί φοβούμενους τόν Θεόν. Καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θέλει ὑστερηθῆ ἀπό ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, πνευματικούς καί εὐλαβεῖς, καθῶς ἀπό τοῦ νῦν ἄρχισε νά δυστυχή ἀπό τοιούτους ἐναρέτους. Μετά δέ τήν ἔλλειψιν τῶν ἐναρέτων καί ἁγίων ἀνδρῶν, θέλει φανῆ καί αὐτός ὁ ἀκάθαρτος θά ἀυξήσῃ εἰς τήν ἡλικίαν του καί θά ἐμπλησθῆ πάσης ἐωσφορικῆς δυνάμεως, εἰς τό νά ποιῆ τέρατα καί σημεῖα κατά φαντασίαν εἰς τούς ὀφθαλμούς τῶν ἀνθρώπων, ἐσκοτισμένων ὄντων ἀπό τά πάθη καί θά γίνῃ ταραχή πανταχοῦ καί θά τόν προσκυνήσωσιν ὅλοι. Αὐτοῦ ἡ τροφή θέλει εἶναι αἱ πορνεῖαι, μοιχεῖαι, ἀρσενικοιτίαι, πλεονεξίαι, ἀρπαγαί, ἀλαζονίαι, μνησικακίαι, ψεύδη, φθόνοι, φόνοι. Αὐτά θέλει εἶναι ἡ τροφή καί ἡ τρυφή του καί θά καταστῆ βασιλεύς καί ἐξουσιαστής πασῶν τῶν πόλεων, ἐπειδή δέν θέλει εὑρίσκειται ἄξιον ὑποκείμενον τοιαύτης προστασίας καί θά τοῦ ὑποτάσσωνται ὅλοι. Καί τότε θέλει ἐνεργήσῃ τήν ἀπώλειαν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, τότε θέλει καταφρονηθῆ τό Εὐαγγέλιον καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ὁ δέ Θεός ἐξ οὐρανοῦ θέλει δείχνει σημεῖα φοβερά, πείναν, δίψαν αἰσθητήν καί νοητήν καί θά σηκωθῆ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅσο θά τρώγουν, τόσον μᾶλλον θά πεινοῦν καί θά διψοῦν ἐπειδή δέν θά ὑπάρχη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅπου ζωογονεῖ τās ψυχάς. Θά πνῆ εἰς αὐτούς τό πνεῦμα τῆς πλάνης καί θά ἀποθνήσκωσιν εἰς τās πλατείας καί θά τρώγουν τά νεκρά σώματα τῶν ἀποθνησκόντων καί ὄρνεα καί ζῶα, ἀπό τήν πείναν των καί τρώγοντες τά θνησιμαῖα, θά ἀποθνήσκουσι καί αὐτοί.

Τότε ὁ Ἀντίχριστος θέλει ἀρχίσει νά σφραγίσῃ τούς ὑπηκόους του, ἡ δέ ἔννοια τῆς σφραγίδος θέλει εἶναι αὐτή:

«Ἐπίκουρος ἰδικός μου εἶναι, αὐτοθελήτως ἦλθεν καί οὐχί δυναστικῶς».

Τότε θέλουν γίνε ταραχαί μεγάλαι καί οὐαί εἰς τούς σφραγιζομένους. Θά ἀναχωροῦν ἀπό τόπον εἰς τόπον καί πανταχοῦ τās αὐτάς θλίψεις καί ταλαιπωρίας θά εὑρίσκουσι. Τά στοιχεῖα θά μετατραπῶσι, θά παρέρχωνται ταχέως αἱ ἡμέρες, ἐβδομάδες, μῆνες καί χρόνοι, καθῶς λέγει «κολοβοθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι».

Ὁ δέ Πανάγαθος προμηθούμενος τήν σωτηρίαν τῶν τότε ὀλίγων εὑρισκομένων σωζομένων, θέλει ἀποστείλει τόν πρό νόμου δίκαιον Ἐνώχ, τόν ἐν νόμῳ προφήτην Ἡλίαν καί τόν τῆς χάριτος Ἰωάννην τόν Θεολόγον, νά κηρύξωσι μετάνοιαν καί νά προθυμοποιήσωσιν εἰς ὁμολογίαν τούς μή δεξαμένους τήν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, ἵνα μή ἀρνηθῶσι τήν πίστιν. Διότι ὅποιος μόνον δέν δεχθῆ τήν σφραγίδα του καί μόνον, σωθήσεται, ἐπειδή μένει εἰς αὐτόν ἡ σφραγίς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί λυτρῶνει τόν πιστόν ἀπό τήν βάσανον τοῦ Ἄδου. Ἡ δέ τύπωσις τῆς σφραγίδος τοῦ Ἀντιχρίστου, τόν παραδίδει εἰς τό αἰῶνιον πῦρ τῆς Κολάσεως. Διά τοῦτο θά διδάσκωσιν οὗτοι οἱ τρεῖς κήρυκες, νά ὑπομένουν τήν πείναν, ἐκδεχόμενοι τήν ἐξ ὕψους βοήθειαν. Οἱ δέ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δέν θέλουν τούς τρεῖς ἀγίους, μόνον ὅσοι ἐσφραγίσθησαν, πολιτεύονται εὐχαριστημένοι.

Οἱ δέ ἅγιοι θέλουν, τούς λέγει ἡ σφραγίς τῆς ἀπώλειας εὐχαριστεῖται, οἱ δέ ἄνθρωποι δέν εὐχαριστοῦνται. Ἄλλ' ἐπειδή καί ἐνώθη ἡ οὐσία τῶν Δαιμόνων μέ τήν οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, διά τοῦτο δέν αἰσθάνονται οὔτε πείναν, οὔτε δίψαν' πεινώσιν ὁμως καί διψῶσιν ἑπταπλασίως ἀπό ἐσᾶς. Ὑπομείνατε λοιπόν ὀλίγον καί θέλετε ἰδεῖν νεκρωμένους τούς σφραγισθέντας ψυχῇ τε καί σώματι' ἐσεῖς δέ ζήσεσθε αἰωνίως ἀγαλλόμενοι.

Ταῦτα καί ἕτερα θέλουν τούς λέγει οἱ τρεῖς προφῆται. Ὁ δέ Ἀντίχριστος βλέπων αὐτούς κηρύττοντας τήν ἀλή-

θειαν, ὀργισθεῖς θέλει ἀποστείλει στρατόν νά τούς φέρουσι πρὸς αὐτόν. Καί παρασταθέντες θέλει τούς ἐρωτήσῃ, διατί ἔσεῖς δέν πείθεσθε καθὼς πάντες πείθονται; Οἱ δέ ἅγιοι τότε ἐλέγξωσιν αὐτόν μετὰ παρρησίας πομπεύοντες τὴν πλάνην του...

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἄντίχριστος ἐκτενεῖ μόνος του τὰς χεῖρας του καί θά τούς φονεύσῃ. Πλήν τόν μὲν Ἐνώχ καί Ἡλίαν φονεύσῃ. Τόν δέ Ἰωάννην οὐ δυνήσεται φονεύσαι, ἀλλ' ἀρθήσεται ἐκ μέσου αὐτοῦ, διότι ἔλαβε τὴν ἀφθαρσίαν. Καί οἱ μὲν Προφήται περί Ἐνώχ καί Ἡλιοῦ προηφήτευσαν ἔρχεσθαι, διότι ὁ Ἰωάννης ὕστερον ἐφάνη ὁ δέ Ἰωάννης εἰς τὴν ἀποκάλυψίν του μόνον περί τῶν δύο λέγει, τόν ἑαυτόν του δέ κρύπτει, καθὼς καί εἰς τό Εὐαγγέλιον «ὁ ἄλλος μαθητής λέγει», οὐχί δέ περί αὐτοῦ.

Μετά δέ τό φονεύσαι τούς δύο προφήτας, τά παγκάκιστα τέκνα του ποιήσουσι περισσότερα κακά φόνους, ἀρπαγᾶς, πορνείας, ἀρσενοκοιτίας, παρρησία εἰς πλατείας καθὼς οἱ κύνες. Εἰς τόσῃν δέ πονηρίαν καί μοχθηρίαν καταντήσωσιν ἐκ τῆς ἀπλήστου πορνείας, ὥστε νά ὑστεροῦνται τὴν δύναμιν τῆς οὐσίας τῆς ἀνθρωπότητος. Θά γίνωνται ἐξογκωμένοι, κοντόσωμοι ὡς ἀνθρωπάρια.

Τότε ὁ Ἐωσφόρος, βλέπων ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἐγίνε πονηρωτέρα ἀπό τούς Δαίμονας, εὐφρανθήσεται πῶς ἐτελειώσεν ὅλην του τὴν κακίαν ὁ ἀντίθεος κατά Θεοῦ καί κατά ἀνθρώπων. Ἐκεῖ δέ ἀγαλλόμενος καί εὐφραινόμενος, θέλει τοῦ ἔλθει ἄνωθεν ρομφαία δίστομος εἰς τὴν καρδίαν, θά τυμπανισθῇ καί φονευθῇ, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν φόνων ὅπου ἐτέλεσεν ἀπό πρώτης ἀρχῆς, ὅπου διά τόν Κάϊν ἐφόνευσεν τόν δίκαιον Ἄβελ καί ἐπεκράτησεν ὁ φόνος εἰς τούς ἀνθρώπους ἄχρι τέλους τῆς συντελείας τῶν αἰώνων καί ἐσχάτως ὁ μιᾶρός Ἄντίχριστος φονευθεῖς ἀοράτως, ποιήσῃ τό τέλος τῶν φόνων. Καί τελεσθέντος τοῦ φόνου τοῦ Ἄντιχρίστου, θέλουν ξεστριφθῶσι τά πάντα. Οὐρανός, Γῆ, Ἡλιος, Σελήνη καί ἄστρα πάντων τῶν ὀν-

των, καί τότε ἦξῃ ὁ Κύριος κρίναι ζῶντας καί νεκρούς καί τότε χωρισθήσονται τά πρόβατα ἀπό τά ἐρίφια.

ΠΡΟΤΡΟΠΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Μεγάλην ἀχαριστίαν ἐδείξατε καί δείχνετε καί ἔτι μεγαλυτέραν ἀχαριστίαν ἔχουν νά δείξουν οἱ μεταγενέστεροι εἰς τό ὄρος τοῦτο Μοναχοί καί Ἱερομόναχοι. Καί μάλιστα, νά εἰποῦμεν, ἀχαριστίαν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον. Ἐάν εἰπῆτε, πόθεν σύ τό γνωρίζεις ὅτι εἴμεθα ἀχάριστοι, σᾶς ἀποκρίνομαι. Ὅτι ὁ Θεός τό γινώσκει καί ἐγώ τό ἠξεύρω, ὅτι εὐρισκόμην καί εὐρίσκομαι καί θέλω εὐρίσκεσθε ἕως τέλους ἐδῶ ἔσω εἰς τοῦτο τό Ἅγιον Ὄρος, τόν νοητόν Παράδεισον τῆς Θεοτόκου, καί σωματικῶς μὲν εὐρισκόμην ἀρχήτερα καί ἐξῆσα χρόνους ἐδῶ 80 εἰς τοῦτο τό ὄρος. Καί τώρα ἔχω 200 ἐπέκεινα χρόνους, μετά τὴν κοίμησιν, ἦτοι κατά τά 1592 καί ἕως τούς 1813, ὅπου ἐλάλησα ταῦτα, ἐπέρασαν χρόνοι 221 ...

Καί βλέπω τὴν νῦν πολιτείαν καί κατάστασιν τῶν νῦν Μοναχῶν καθὼς ἔβλεπον καί τῶν τότε πατέρων καί ἀπορῶ περί τούτου, πῶς πολιτεύονται τώρα μέ τόσῃν ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς των καί ποσῶς δέν τούς μέλλει διά τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των. Καί δέν εἶναι πολύ διάστημα χρόνων ὅπου οἱ Μοναχοί ἐξέκλιναν εἰς τὴν ἀπώλειαν, ἀλλά πρό χρόνων μὲν 25, ἦτοι ἀπό τούς 1788 ἐξέκλιναν καί ἐστράφη ἡ σφαιρα καί ὁ κύκλος εἰς τό χειρότερον, ὡς ἦρπασεν ἡ ἀπώλεια τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἀπό τούς πρώην Ὀσίους πατέρας καί ἔμεινεν ἔρημος καί καταπεφρονημένη ἀπό τά χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἀγγελομίμητος διαγωγή τῶν Μοναχῶν ἀπό τά 25 τῶν 1788 καί μὲν πολλήν εὐκολίαν ἢ ἀπώλεια τὴν ἦρπασεν καί ἐστράφη ὁ τροχός εἰς τὴν ἀμέλειαν καί καταφρόνη-

σιν. ἼΑλλ' ἄραγε, ὅταν παρέλθωσιν ἄλλα 25, ἦτοι 1838, εἰς ποίαν χειροτέραν κατάστασιν ἔχει νά καταντήση ἡ μοναδική πολιτεία; Ὅταν δέ πάλιν παρέλθωσιν μετά τούς 1838 ἄλλαι τρεῖς εἰκοσιπεντάδες, ἦτοι εἰς τούς 1913, τότε ἄραγε ὡσάν ποίαν χώραν τῆς ἀπωλείας θέλει καταντήσει; Οὐαί, ἀλλοίμονον, ὦ πατέρες. Κλαίω καί θρηνηῶ τήν μέλλουσαν ἀποκατάστασιν τῆς μοναδικῆς πολιτείας τοῦ ὄρουσ τούτου. Διότι μετά τά 1913, μένουν ἔτη 79, εἰς τά ὅποια μέλλουν νά γίνουν τά ὅσα κακά προεγράψαμεν, ἀπό τόν ἔσχατον ἸΑντίχριστον, ἔτη ἀπό κτίσεως κόσμου 7.500...».

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ Ο ΣΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Πῶς ἐγώ ὁ ἐλάχιστος καί ἁμαρτωλός ἸΑφραΐμ, καί πλήρης πλημμελημάτων, θέλω δυνηθῆ νά διηγηθῶ τά ὑπέρ τήν δύναμίν μου! ἸΑλλ' ἐπειδή ὁ Σωτήρ διά τῆς εὐσπλαχνίας του τούς ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξε, καί δι' αὐτῶν τούς πανταχοῦ πιστούς κατεφώτισε, θέλει ἐνδυναμώσει καί ἡμῶν τήν γλῶσσαν πρὸς ὠφέλειαν καί οἰκοδομήν, καί ἐμοῦ τοῦ λέγοντος καί πάντων τῶν ἀκροατῶν. Θά λαλήσω δέ μέ ὀδύνας, καί θά εἶπω μέ στεναγμούς, περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου τούτου, καί περὶ τοῦ ἀναιδεστάτου καί φοβεροῦ Δράκοντος, ὅστις μέλλει νά ταραξῆ πᾶσαν τήν ὑπὸ τόν οὐρανόν κτίσιν, καί νά ἐμβάλῃ δειλίαν, καί ὀλιγορίαν, καί δεινήν ἀπιστίαν εἰς τάς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καί νά ποιήσῃ τέρατα καί σημεῖα καί φόβητρα, ὥστε, ἐάν δυνηθῆ, νά πλανήσῃ καί τούς ἐκλεκτούς, καί νά ἀπατήσῃ πάντας διά ψευδῶν σημείων, καί διά φαντασμῶν τεράτων, ὑπὸ αὐτοῦ γενομένων. Διότι κατὰ συγχώρησιν τοῦ ἀγίου Θεοῦ λαμβάνει ἐξουσίαν ν' ἀπατήσῃ τόν κόσμον, διότι ἐπληθύνθη ἡ ἀσέβεια τοῦ κόσμου, καί πανταχοῦ διάφορα κακά πράττονται. Καί ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι ἠθέλησαν νά ἀπομακρυνθῶσιν ἀπό τοῦ Θεοῦ καί ν' ἀγαπήσωσι τόν Πονηρόν, διά τοῦτο ὁ ἄχραντος Δεσπότης συνεχώρησε νά δοκιμασθῶσι διά πνεύματος ἀποπλανήσεως.

Μέγας εἶναι ὁ ἀγών, ἀδελφοί, μάλιστα δέ εἰς τούς πιστούς, κατὰ τούς καιρούς ἐκείνους, ὅταν γίνωνται σημεῖα καί τέρατα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δράκοντος ἐν πολλῇ ἐξου-

σία· ὅταν πάλιν δεικνύη ἑαυτὸν ὡς Θεὸν διὰ φοβερῶν φαντασμάτων, καὶ ἵπταται εἰς τὸν ἄερα, καὶ πάντες οἱ δαίμονες σηκώνονται εἰς τὸν ἄερα, ὡς ἄγγελοι, ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου· διότι φωνάζει μετὰ δυνάμεως, ἀλλάσσω μορφάς, καὶ ἐκφοβίζων καθ' ὑπερβολὴν ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους· τότε, ἀδελφοί, τίς θέλει εὑρεθῆ τετειχισμένος, καὶ μένων ἀσάλευτος, ἐάν δέν ἔχη τό σημεῖον ἐν τῇ ψυχῇ του, δηλαδή τὴν ἀγίαν παρουσίαν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὅταν ἴδῃ τὴν ἀπερίγραφτον ἐκείνην θλίψιν, ἣτις γίνεται πανταχοῦ εἰς πᾶσαν ψυχὴν, ἢ ὁποία δέν ἔχει τελείως παραμυθίαν, οὔτε πάλιν ἄνεσιν ἐν γῆ καὶ θαλάσση· ὅταν ἴδῃ ὅτι συνταράσσεται ὁ σύμπας κόσμος, καὶ φεύγει ἕκαστος διὰ νά κρυβῆ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἄλλος μὲν ἀποθνήσκει τῆς πείνης, ἄλλος δέ ἀναλύεται ὡς κηρός ἐν δεινῇ θλίψει, καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν· ὅταν ἴδῃ ἅπαντα τὰ πρόσωπα δακρύνοντα, καὶ μετὰ πόθου ἐρωτῶντας τοὺς ἀνθρώπους, μήπως ἀκούεται λόγος Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἀκοῦη οὐδαμοῦ. Τίς θέλει ὑποφέρει τὰς ἡμέρας ἐκείνας; Τίς δέ θά ὑπομείνῃ τὴν θλίψιν τὴν ἀφόρητον; ὅταν ἴδῃ σύγχυσιν τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐρχονται ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν θέαν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδῃ ὅτι πολλοὶ προσκυνοῦσιν ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου, καὶ κράζουσι μετὰ τρόμου, ὅτι σύ εἶσαι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ὅταν ἴδῃ ὅτι ἡ θάλασσα ταράσσεται, καὶ ἡ γῆ ξηραίνεται, οἱ οὐρανοὶ δέν βρέχουσι, τὰ φυτὰ μαραίνονται· ἅπαντες δέ οἱ ὄντες πρὸς ἀνατολάς, φεύγουσι πρὸς δυσμάς, ἐκ τῆς πολλῆς δειλίας· καὶ πάλιν δέ οἱ ὄντες πρὸς δυσμάς, φεύγουσι πρὸς ἀνατολάς μετὰ τρόμου, ὁ δέ ἀναιδής λαβὼν τότε τὴν ἐξουσίαν θά ἀποστείλῃ δαίμονα εἰς πάντα τὰ πέρατα, ὥστε νά κηρύξῃ παρρησία, ὅτι βασιλεὺς μέγας ἐφάνη μετὰ δόξης, ἔλθετε καὶ ἴδετε αὐτόν. Τίς εἶναι ἔχων οὕτω ἀδαμαντίνην ψυχὴν, ὥστε νά ὑποφέρῃ γενναίως ἅπαντα τὰ σκάνδαλα; Τίς ἄρα ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς προεῖπον, ὥστε νά μακαρίσωσιν αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι;

Ἐγώ, φιλόχριστοι καὶ τέλειοι ἀδελφοί, ἐφοβήθη ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνθυμήσεως τοῦ Δράκοντος, μελετῶν καθ' ἑαυτὸν τὴν θλίψιν, ἣτις μέλλει νά γίνῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους· διότι αὐτός ὁ Δράκων εἶναι μιάρος, καὶ φοβερός εἰς τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα γίνεται πικρότερος εἰς τοὺς δυναμένους νά νικῶσι τὰ φαντάσματα αὐτοῦ. Διότι τότε θά εὑρεθῶσι πολλοὶ εὐάρεστοι εἰς τὸν Θεόν, δυναμένοι νά σωθῶσι εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ βουνά, καὶ εἰς τοὺς ἐρήμους τόπους, μετὰ πολλῶν δεήσεων καὶ ὑπερβολικῶν κλαυθμῶν. Διότι ὁ ἅγιος Θεός, θεωρῶν αὐτούς εἰς τοιοῦτον ἀπερίγραφτον κλαυθμόν· καὶ εἰλικρινῆ πίστιν, εὐσπλαγχνίζεται αὐτούς, ὡς φιλόστοργος πατήρ, καὶ διατηρεῖ αὐτούς ὅπου ἐκρύβησαν· διότι ὁ παμμίαρὸς δέν παύει τοῦ νά ζητῆ τοὺς ἁγίους κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, νομίζων, ὅτι θέλει βασιλεύσει τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα ὑποτάσσει. Καὶ νομίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι θά ἀντισταθῆ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν, μὴ γινώσκων ὁ ἄθλιος τὴν ἀσθένειαν καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐξέπεσεν. Ὅμως ταράσσει τὴν γῆν, ἐκφοβίζει τὰ σύμπαντα διὰ ψευδῶν μαγικῶν σημείων. Κατὰ τὸν καιρὸν δέ ἐκείνον, ὅταν ἔλθῃ ὁ Δράκων, δέν ὑπάρχει ἄνεσις ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ θλίψις μεγάλη, ταραχή, καὶ σύγχυσις, θάνατοι, καὶ πείνα εἰς πάντα τὰ πέρατα· διότι αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ θείου αὐτοῦ στόματος εἶπεν, ὅτι τοιαῦτα δέν ἐγιναν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως. Ἡμεῖς δέ οἱ ἁμαρτωλοὶ, πῶς θά παρομοιάσωμεν τό ὑπέρμετρον καὶ ἀνέκφραστον αὐτῆς, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως τὴν ὠνόμασεν ὁ Θεός; Ἄς συλλογισθῆ δέ ἕκαστος ἀκριβῶς τὰς ἀγίας λέξεις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος πῶς διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, κολοβώνει τὰς ἡμέρας τῆς θλίψεως καθ' ὃ εὐσπλαγχνος, συμβουλευὼν ἡμᾶς καὶ λέγων». Προσεύχεσθε διὰ νά μή γίνῃ ἡ φυγὴ ἡμῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος, μήτε ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου». Καὶ πάλιν· «Ἄγρυ-

πνεῖτε πάντοτε δεόμενοι συνεχῶς διὰ νά καταξιωθῆτε νά ἐκφύγητε τήν θλίψιν, καί νά σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ καιρός εἶναι ἐγγύς». Ἔσ δεηθῶμεν συνεχῶς μέ δάκρυα καί προσευχάς νύκτα καί ἡμέραν, προκόπτοντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ νά σωθῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί.

Ἐάν τίς ἔχη δάκρυα καί κατάνυξιν, ἄς δεηθῆ εἰς τόν Κύριον, διὰ νά ρυσθῶμεν ἀπό τήν θλίψιν, ἡ ὁποία μέλλει νά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν· διότι θά γίνωσι κατά τόπους λιμοί, σεισμοί, καί θάνατοι διάφοροι ἐπί τῆς γῆς. Γενναῖα θά εἶναι ἡ ψυχή, ἥτις θά δυνηθῆ νά κρατήσῃ ἑαυτήν ἀπηλλαγμένην ἀπό τά σκάνδαλα ταῦτα. Διότι ἐάν εὑρεθῆ ἄνθρωπος ν' ἀδιαφορῆ ὀλίγον, εὐκόλα πολιορκεῖται καί γίνεται αἰχμάλωτος τοῦ Δράκοντος τοῦ πονηροῦ καί δολίου, καί ὁ τοιοῦτος εὑρίσκεται ἀσυγχώρητος εἰς τήν κρίσιν, διότι ἐπίστευσεν εἰς τόν Τύραννον ἐκουσίως. Πολλῶν προσευχῶν καί δακρύων ἔχομεν ἀνάγκην, ἀγαπητοί, διὰ νά εὑρεθῶμεν ἀκλόνητοι εἰς τούς πειρασμούς. Διότι πολλά εἶναι τά φαντάσματα, τά ὁποῖα γίνονται ἀπό τό θηρίον. Διότι ἐπειδή εἶναι Θεόμαχον θέλει ὄλοι ν' ἀπολεσθῶσι· διότι τοιοῦτον τρόπον μεταχειρίζεται ὁ Τύραννος, ὥστε ὄλοι νά βαστάζωσι τήν σφραγίδα τοῦ Θηρίου, ὅταν θά ἔλθῃ ν' ἀπατήσῃ τά σύμπαντα. Προσέχετε, ἀδελφοί μου, τήν ὑπερβολήν τοῦ Θηρίου· διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἄρχεται ἀπό τήν γαστέρα· ἵνα ὅταν τίς στενοχωρηθῆ μή ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῆ νά λάβῃ τήν σφραγίδα ἐκείνου· ὄχι ὡς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τήν δεξιάν χεῖρα καί εἰς τό μέτωπον, διὰ νά μή ἔχη ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος νά κάμῃ μέ αὐτήν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τό μέτωπον νά σημειώσῃ τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι γνωρίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι ὅταν ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου σφραγισθῆ ἐπί τοῦ ἀνθρώπου λύει πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ, καί διὰ τοῦτο σφραγίζει τήν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου.

Λοιπόν, ἀδελφοί μου, φρικτός εἶναι ὁ ἀγών εἰς ὄλους

τούς φιλοχρίστους ἀνθρώπους, ἵνα μέχρις ὥρας τοῦ θανάτου μή δειλιάσωσι, μηδέ ἀμελήσωσιν, ὅταν χαράσῃ ὁ Δράκων τήν σφραγίδα του, ἀντί τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Διότι πάντα τρόπον μεταχειρίζεται, ἵνα οὐδόλως ὀνομάζῃται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί Σωτήρος εἰς τόν καιρόν τοῦτον. Τοῦτο δέ κάμνει φοβούμενος καί τρέμων τήν ἁγίαν δύναμιν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν. Διότι ἐάν τις δέν σφραγίζῃται μέ τήν σφραγίδα ἐκείνου, δέν γίνεται αἰχμάλωτος εἰς τά φαντάσματα ἐκείνου, οὔτε ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλά τόν φωτίζει καί τόν σύρει πρὸς ἑαυτόν. Πρέπει νά ἐννοήσωμεν, ἀδελφοί, μετά πάσης ἀκριβείας, ὅτι τά φαντάσματα τοῦ Ἐχθροῦ εἶναι ἀποτρόπαια. Ὁ δέ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται μέ γαλήνην διὰ ν' ἀποκρούσῃ δι' ἡμᾶς τά τεχνάσματα τοῦ Θηρίου. Τήν στερεάν πίστιν τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινῶς βαστάζοντες, θά κάμωμεν τήν δύναμιν τοῦ Τυράννου εὐκλόνηστον. Ἔσ ἀποκτήσωμεν λογισμόν ἀμετάθετον καί σταθερότητα, καί τότε ἀπομακρύνεται ἀφ' ἡμῶν ὁ ἀσθενής Ἐχθρός, μή ἔχων τι νά κάμῃ. Ἐγώ ὁ ἐλάχιστος παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί φιλόχριστοι, ἄς μή γινώμεθα μαλθακοί, ἀλλά μᾶλλον δυνατοί μέ τήν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ, διότι ἀπαραίτητος ἀγών εἶναι ἐπί θύραις· ἄς ἀναλάβωμεν λοιπόν τόν θυρεόν τῆς πίστεως. Ἔτοιμοι λοιπόν γίνεσθε καθὼς πιστοί οἰκέται, μή δεχόμενοι ἄλλον· ἐπειδή ὁ κλέπτης καί ἀλάστωρ καί ἄσπλαγχνος μέλλει νά ἔλθῃ πρῶτος εἰς ὀρισμένους καιρούς, θέλων νά κλέψῃ, νά θύσῃ καί νά ἀπολέσῃ τήν ἐκλεκτήν ποιμνὴν τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος Χριστοῦ, καί ἐπί τούτῳ ἀναλαμβάνει σχῆμα ἔρχεται εἰς τήν γῆν ὁ ἀναίσχυτος Ὁφίς. Ἐπειδή ὁ Σωτήρ, θέλων νά σώσῃ τό ἀνθρώπινον γένος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, καί ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἐπάτησε τόν Ἐχθρόν μέ τήν ἁγίαν δύναμιν τῆς Θεότητος Αὐτοῦ, ἠθέλησε καί οὗτος ν' ἀναλάβῃ τό σχῆμα τῆς αὐτοῦ παρουσίας διὰ νά μᾶς ἀπατήσῃ. Ὁ δέ Κύριος ἡμῶν θά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν ἐν νεφέλαις φωτειναῖς, ὡς ἀστραπή

φοβερὰ, ὁ δὲ Ἐχθρὸς δὲν θά ἔλθῃ τοιουτρόπως· διότι εἶναι ἀποστάτης. Γεννᾶται μὲν ἀκριβῶς ἐκ κόρης μιαρᾶς, ἀλλὰ δὲν σαρκούται τοιουτοτρόπως. Θά ἔλθῃ δὲ ὁ Παμμίαιρος ἐν σχήματι τοιούτω, ὡς κλέπτῃς, διὰ νά ἀπατήσῃ τὰ σύμπαντα. Θά εἶναι ταπεινός, ἡσυχος, θά μισῇ τὴν ἀδικίαν, θά ἀποστρέφῃται τὰ εἶδωλα, θά προτιμᾷ τὴν εὐσέβειαν, ἀγαθός, φιλόπτωχος, εὐειδής καθ' ὑπερβολήν, εὐκατάστατος, ἰλαρός εἰς ὄλους, θά τιμᾷ πολὺ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων, διότι αὐτοὶ προσμένουσι τὴν ἔλευσιν ἐκείνου. Μεταξὺ δὲ πάντων τούτων, θά ἐκτελῇ σημεῖα καὶ τέρατα, φόβητρα μὲ πολλὴν ἐξουσίαν, θά προσπαθῇ δολίως νά ἀρέσῃ εἰς ὄλους, διὰ νά ἀγαπηθῇ ταχέως ἀπὸ πολλοὺς, δὲν θά λάβῃ δῶρα, δὲν θά λαλήσῃ μεθ' ἡμῶν, θά φαίνεται κατηγοφής, θά ἐξαπατᾷ τὸν κόσμον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς εὐταξίας, ἕως οὗ βασιλεύσῃ. Ὄταν λοιπὸν ἴδωσι λαοὶ πολλοὶ καὶ δῆμοι τοιαύτας ἀρετάς καὶ δυνάμεις, ἐνοῦνται ὅλοι συγχρόνως μὲ μίαν γνώμην, καὶ μὲ χαρὰν μεγάλην κηρύσσουσιν αὐτὸν βασιλέα, λέγοντες μεταξὺ των. Μήπως ἄρα εὐρίσκειται ἄνθρωπος ἄλλος τόσον ἀγαθός καὶ δίκαιος; Ἄνορθοῦται δὲ εὐθέως ἡ βασιλεία ἐκείνου, καὶ θά πατάξῃ μεθ' ὑμῶν τρεῖς βασιλεῖς μεγάλους. Ἐπειτα ὑψοῦται ἡ καρδία του καὶ θά ἐμέσῃ ὁ Δράκων τὴν πικρότητά του. Ταράσσων δὲ τὴν οἰκουμένην κινεῖ τὰ πέρατα, θλίβει τὰ σύμπαντα, καὶ μαιίνει τὰς ψυχὰς. Ὅχι πλέον ὡς εὐλαβής, ἀλλὰ πολὺ αὐστηρὸς εἰς ὅλα· ἀπότομος, ὀργίλος, θυμώδης, ἀκατάστατος, φοβερὸς, ἀηδής, μισητός, βδελυκτός, ἀνήμερος, ἀλάστωρ, ἀναιδής, καὶ προσπαθῶν νά ἐμβάλῃ εἰς τὸν βόθρον τῆς ἀσεβείας ὄλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πληθύνει σημεῖα ψευδῶς, καὶ ὄχι ἀληθῶς· καὶ ἐνῶ παρίσταται πολὺς λαός καὶ εὐφημεῖ αὐτόν, βάλλει φωνὴν ἰσχυράν, ὥστε νά σαλευθῇ ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστανται οἱ ὄχλοι, λέγων. Γνωρίσατε ὅλοι οἱ λαοὶ τὴν δυνάμιν μου καὶ τὴν ἐξουσίαν· μεταθέτει ὄρη, καὶ ἀνάγει νήσους ἀπὸ τὴν θάλασσαν μὲ πλάνην καὶ φαντα-

σίαν· καὶ ἐνῶ πλανᾷ τὸν κόσμον καὶ φαντάζει τὰ σύμπαντα, πολλοὶ θά δοξάζωσι καὶ θά πιστεύσωσιν αὐτόν ὡς Θεὸν ἰσχυρόν.

Τότε θά θρηνῇ δεινῶς καὶ θά στενάξῃ πᾶσα ψυχὴ· τότε ὅλοι θά ὑποφέρωσι θλίψιν ἀπαραμύθητον, ἡ ὁποία θά κατέχῃ αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ δὲν θά εὐρίσκωσιν οὐδαμοῦ παρηγορίαν. Τότε θά ἀποθνήσκωσι τὰ νήπια εἰς τοὺς κόλπους τῶν μητέρων, καὶ πάλιν ἡ μήτηρ θά ἀποθνήσκῃ ἐπάνω εἰς τὸ παιδίον καὶ ὁ πατήρ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του θ' ἀποθνήσκῃ εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ δὲν θά ὑπάρχῃ τις νά θάψῃ αὐτοὺς καὶ νά τοὺς βάλῃ εἰς μνήμα. Ἀπὸ τὰ πολλὰ δὲ θνησιμαῖα, τὰ ὁποία θά ρίπτονται εἰς τὰς πλατείας, θά ὑπάρχῃ παντοῦ δυσωδία, ἡ ὁποία θά στενοχωρῇ πολὺ τοὺς ζῶντας. Τό πρωῖ ὅλοι θά λέγωσι μετ' ὀδύνης καὶ στεναγμῶν πότε θά γίνῃ ἐσπέρα διὰ ν' ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον; Ὄταν δὲ θά ἔλθῃ πάλιν ἡ ἐσπέρα θά λέγωμεν μὲ πικρότατα δάκρυα, πότε ἄρα θά φωτίσῃ διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν θλίψιν, ἡ ὁποία μᾶς κυριεύει; Καὶ δὲν θά ὑπάρχῃ τόπος νά φύγῃ τις καὶ νά κρυβῇ, διότι τὰ πάντα θά ταραχθῶσι, καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ξηρά.

Διὰ τοῦτο εἶπεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε δεόμενοι ἀδιαλείπτως νά διαφύγητε τὴν θλίψιν· θά εἶναι δυσωδία ἐν θαλάσῃ, δυσωδία ἐπὶ τῆς γῆς, λιμοί, σεισμοί, ἐν θαλάσῃ σύγχυσις, ἐπὶ τῆς γῆς σύγχυσις, ἐν θαλάσῃ φόβητρα, φόβητρα ἐπὶ τῆς γῆς. Χρυσός πολὺς καὶ ἄργυρος, καὶ μεταξωτὰ ἱμάτια, ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὠφελῆσαι εἰς τὴν θλίψιν ἐκείνην, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι μακαρίζουσι τοὺς ὄσους ἀπέθανον πρὶν ἔλθῃ ἡ μεγάλη θλίψις ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ρίπτεται καὶ ὁ χρυσός καὶ ὁ ἄργυρος εἰς τὰς πλατείας καὶ οὐδεὶς ἐγγίζει αὐτὰ· ἐπειδὴ ὅλα εἶναι βδελυκτά. Πάντες σπουδάζουσι νά διαφύγωσι καὶ νά κρυβῶσιν, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρίσκουσι τόπον διὰ νά κρυβῶσιν ἐκ τῆς θλίψεως. Πρὸς δὲ τούτοις μετὰ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς θλίψε-

ως, καί τοῦ φόβου, εὐρίσκονται θηρία καί ἔρπετά δάκνοντα· ἔσωθεν φόβος, καί ἔξωθεν τρόμος· καί ἐν νυκτί καί ἐν ἡμέρᾳ θνησιμαῖα κείνται εἰς τὰς πλατείας. Εἰς τὰς πλατείας δυσωδία, εἰς τὰς οἰκίας δυσωδία, εἰς τὰς πλατείας πείνα καί δίψα, εἰς τὰς οἰκίας πείνα καί δίψα· εἰς τὰς πλατείας φωνή κλαυθμοῦ, εἰς τὰς πλατείας θόρυβος, εἰς τὰς οἰκίας θόρυβος. Εἷς ἕκαστος μετά κλαυθμοῦ συναντᾷ τόν ἕτερον· πατήρ τό τέκνον, καί ὁ υἱός τόν πατέρα, μήτηρ τήν θυγατέρα· φίλοι μετά φίλων ἐναγκαλισθέντες ἐκλείπουσιν· καί ἀδελφοί μετά ἀδελφῶν ἐναγκαλισθέντες ἀποθνήσκουσιν. Ἐμαράνθησαν καί τά κάλλη τοῦ προσώπου πάσης σαρκός. Γίνονται δέ αἱ μορφαί τῶν ἀνθρώπων ὡς νεκροῦ. Γίνεται βδελυκτόν καί μισητόν τό κάλλος τῶν γυναικῶν. Θέλει μαρανθῆ πασα σάρξ, καί ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι δέ ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τό φοβερόν Θηρίον, καί ἔλαβον τήν σφραγίδα ἐκείνου, τόν δυσεβῆ χαρακτήρα τοῦ μιαιροῦ, προστρέχοντες πρός αὐτόν θά λέγωσι μετ' ὀδύνης. Δός εἰς ἡμᾶς νά φάγωμεν καί νά πῖωμεν, διότι πάντες ἀποθνήσκομεν τῆς πείνης, καί ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα τά ἰοβόλα θηρία. Καί μή ἔχων ὁ ἄθλιος ἀποκρίνεται πολύ ἀποτόμως λέγων· πόθεν ἐγώ θά δώσω εἰς ὑμᾶς νά φάγητε καί νά πῖητε, ὦ ἄνθρωποι, ὁ οὐρανός δέν θέλει νά δώσῃ βροχὴν εἰς τήν γῆν· ἡ γῆ πάλιν δέν ἔδωκε διόλου θέρος ἢ γεννήματα. Ἀκούοντες δέ ταῦτα οἱ λαοί, πενθοῦσι καί κλαίουσι, μή ἔχοντες παντελῶς παραμυθίαν θλίψεως· ἀλλά θά γίνῃ εἰς τήν θλίψιν αὐτῶν θλίψις ἀπερίγραπτος, διότι τόσον προθύμως ἐπίστευσαν εἰς τόν Τύραννον. Διότι ἐκεῖνος ὁ ἄθλιος δέν δύναται οὐδέ ἑαυτόν νά βοηθήσῃ, καί πῶς θά ἐλεήσῃ αὐτούς;

Εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θά γίνῃ μεγάλη ἀνάγκη ἐκ τῆς πολλῆς στενοχωρίας τοῦ Δράκοντος, καί τοῦ φόβου, καί τοῦ σεισμοῦ, καί τοῦ ἤχου τῆς θαλάσσης, καί τοῦ λιμοῦ, καί τῆς δίψης καί τῶν δηγμάτων τῶν θηρίων. Πάντες δέ οἱ λαβόντες τήν σφραγίδα τοῦ Ἄντιχρίστου, καί

προσκυνήσαντες αὐτόν, ὡς Θεόν, δέν θέλουσιν ἔχει μερίδα εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά μετά τοῦ Δράκοντος θά βληθῶσιν εἰς τήν γέενναν. Μακάριος ὁ εὐρεθείς πανάγιος καί πάμπιστος, καί ἔχων δεδομένην τήν καρδίαν αὐτοῦ πρός τόν Θεόν ἀδιστακτως· διότι ἀφόβως θά ἀποκρούσῃ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Πονηροῦ, καταφρονῶν καί τὰς βασάνους, καί τὰς φαντασίας αὐτοῦ. Πρὶν δέ ταῦτα γίνωσι, θ' ἀποστείλῃ ὁ Κύριος Ἡλίαν τόν Θεοβίτην καί τόν Ἐνώχ, ὡς εὐσπλαχνος, διά νά παρακινήσωσιν εἰς τήν εὐσεβείαν τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί κηρύξωσι παρρησίᾳ τήν θεογνωσίαν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, διά νά μή πιστεῦσωσιν εἰς τόν Τύραννον ἕνεκα φόβου, καί θέλουσι κράζει καί λέγει. Πλάνος εἶναι, ὦ ἄνθρωποι, ἄς μή πιστεύσῃ κανεῖς εἰς αὐτόν παντελῶς, μηδέ νά ὑπακούσῃ εἰς τόν θεομάχον· ἄς μή φοβηθῇ κανεῖς ἐξ ὑμῶν διότι ταχέως θά ἀφανισθῇ. Ἴδου ἔρχεται ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, διά νά κρίνῃ πάντας, ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τά σημεῖα αὐτοῦ· ἀλλ' ὀλίγοι εἶναι τότε οἱ θέλοντες νά ὑπακούσωσι, καί νά πιστεῦσωσι εἰς τό κήρυγμα τῶν προφητῶν. Ταῦτα δέ ποιεῖ ὁ Σωτήρ, ἵνα δείξῃ τήν ἀφατον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν· ὅτι οὐδέ κατά τόν καιρόν ἐκείνον δέν ἀφήνει τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἄνευ κηρύγματος, διά νά ᾧσι πάντες ἀναπολόγητοι εἰς τήν κρίσιν.

Πολλοί δέ τῶν ἀγίων, ὅσοι τότε θά εὐρεθῶσιν εἰς τήν ἔλευσιν τοῦ μιαιροῦ, χύνουσι ποταμηδόν τά δάκρυα μετά στεναγμῶν πρός τόν Θεόν τόν ἅγιον, διά νά λυτρωθῶσιν ἀπό τόν Δράκοντα· καί φεύγουσι μετά μεγάλης σπουδῆς εἰς τὰς ἐρήμους, καί κρύπτονται εἰς τά ὄρη, καί τά σπήλαια μετά φόβου· καί πασπαλίζουσι χῶμα καί στάκτην εἰς τὰς κεφαλὰς, παρακαλοῦντες νύκτα καί ἡμέραν μετά πολλῆς ταπεινώσεως. Καί ὁ ἅγιος Θεός θέλει χαρίσει τοῦτο εἰς αὐτούς· δηλαδή ὁδηγεῖ αὐτούς ἡ χάρις εἰς ὠρισμένους τόπους, καί σώζονται κρυπτόμενοι εἰς τὰς ὁπᾶς καί τά σπήλαια μή βλέποντες τά σημεῖα καί τά φόβητρα τοῦ

Ἐντιχρίστου. Διότι ἡ ἔλευσις τούτου γίνεται γνωστή εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν προσηλωμένον εἰς τὰ ἄνω· εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ποθοῦντας τὰ γῆινα, δέν θά γίνῃ φανερόν τοῦτο. Διότι ὅστις εἶναι δεδεμένος πάντοτε εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ἂν ἀκούσῃ, ἀπιστεῖ, καὶ βδελύσσεται τὸν λέγοντα. Οἱ δὲ ἅγιοι θέλουσιν ἐνδυναμωθῆ, διότι πάντοτε ἀπέρριψαν τὴν μερίμναν τοῦ βίου τούτου. Τότε πενθεῖ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα· καὶ ὁ ἀῆρ πενθεῖ, συγχρόνως δὲ καὶ τὰ ἄγρια ζῶα, μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· πενθοῦσιν ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ δένδρα τῶν πεδιάδων· πενθοῦσι δὲ καὶ οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι πάντες ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν πλάνον, δεχθέντες τὸ σημεῖον τοῦ μιανοῦ καὶ θεομάχου, ἀντὶ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Πενθεῖ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, διότι αἰφνιδίως κατέπαυσεν ἡ φωνὴ τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς προσευχῆς ἐκ στόματος ἀνθρώπου. Πενθοῦσι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ πένθος μέγα· διότι δέν λειτουργεῖται ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ προσφορά. Ὅταν λοιπὸν συμπληρωθῶσιν οἱ τρεῖς καιροὶ καὶ ἡμισυ τῆς ἐξουσίας καὶ πράξεως τοῦ μιανοῦ, καὶ ὅταν ἐκπληρωθῶσι πάντα τὰ σκάνδαλα πάσης τῆς γῆς, θά ἔλθῃ ἐπὶ τέλος ὁ Κύριος, ὡς ἀστραπὴ ἀστράπτων ἐξ οὐρανοῦ, ὁ ἅγιος καὶ ἄχραντος καὶ φοβερός καὶ ἐνδοξος Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀκατανοήτου, προτρεχόντων ἐνώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ τῶν ταγμάτων τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, οἱ ὅποιοι εἶναι πάντες φλόγες πυρός, καὶ ποταμὸς πλήρης πυρός μετὰ φοβερᾶς ἀνεμοζάλης. Τὰ χερουβὶμ ἔχοντα τὸ ὄμμα κάτω, καὶ τὰ Σεραφίμ ἱπτάμενα καὶ κρύπτοντα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς πόδας, εἰς τὰς πυρίνας πτέρυγας, θέλουσι κράζει μετὰ φρίκης. Ἐγείρεσθε οἱ κοιμώμενοι. Ἴδού, ἦλθεν ὁ Νυμφίος. Ἀνοίγονται δὲ τὰ μνήματα, καὶ ὡς ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐγείρονται πᾶσαι αἱ φυλαί, καὶ βλέπουσιν εἰς τὸ κάλλος τὸ ἅγιον τοῦ Νυμφίου· καὶ

μύριαι μυριάδες, καὶ χίλιαι χιλιάδες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, καὶ ἀναρίθμητοι στρατιαί, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην, ἅγιοι δὲ καὶ δίκαιοι καὶ πάντες οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Δράκοντος καὶ ἀσεβοῦς ἀγάλλονται. Καὶ ἄγεται ὁ Τύραννος δεδεμένος ὑπὸ ἀγγέλων μετὰ πάντων τῶν Δαιμόνων ἐνώπιον τοῦ βήματος· καὶ οἱ λαβόντες τὴν σφραγίδα αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὶ δεδεμένοι· καὶ δίδει ὁ βασιλεὺς τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς καταδίκης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. Πάντες δὲ οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐντιχρίστου, καὶ πάντες οἱ ἐν σπηλαίοις, ἀγάλλονται μετὰ τοῦ Νυμφίου εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον τὸν αἰώνιον καὶ οὐράνιον, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, εἰς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προφητική συνέντευξη του Γέροντος Ιωσήφ

της Ι. Μονής Βατοπεδίου στο Άγιον Όρος, σε Ρώσους προσκυνητές στις 26-10-2001,
δημοσιευθείσα στο περιοδικό kitezgrad

Γέροντας Ιωσήφ: Με μεγάλη χαρά μας σας υποδεχόμαστε. Έχετε τον βαθύτατο σεβασμό μας και τις καλύτερες ευχές.

Επισκέπτης: Ευχαριστούμε, Πάτερ, που μας δεχτήκατε. Οι καιροί στην Ρωσία, τώρα, είναι αφ' ενός δύσκολοι, και αφ' ετέρου πολύπλοκοι.

Γέροντας Ιωσήφ: Προσευχόμαστε ώστε οι Ρώσοι να επιστρέψουν στην φυσική τους κατάσταση, αυτή που υπήρχε πριν την καταστροφή, επειδή έχουμε κοινές ρίζες και η κατάσταση στην οποία οι Ρώσοι έχουν περιέλθει είναι βάρος στην καρδιά μας.

Επισκέπτης: Υπάρχουν πολλά δεινά, φυσικά. Ο εθισμός στα ναρκωτικά έχει καταντήσει μάλιστα. Το έθνος μας έχει πέσει σε παρακμή.

Γέροντας Ιωσήφ: Τα πράγματα βρίσκονται τώρα σε τέτοια κατάσταση παρακμής – μια κατάσταση κοινή για ολόκληρο τον κόσμο, στην παρούσα φάση. Και είναι επακόλουθο αυτής της κατάστασης, αυτό ακριβώς το όριο, από το οποίο και θα αρχίσει η οργή του Θεού. Έχουμε φτάσει αυτό το ακρότατο όριο. Και τώρα θα συμβεί πως, αυτό που ο Κύριος, με το Έλεός Του, προηγουμένως ανεχόταν, τώρα, δρώντας σύμφωνα με την Δικαιοσύνη Του, θα τιμωρήσει, γιατί ο καιρός πλέον έχει έλθει για αυτό. Θα γίνει ένας πόλεμος, και πόλεμοι, και θα βιώσουμε φοβερές δυσκολίες.

Την παγκόσμια κυριαρχία έχουν τώρα στα χέρια τους οι Εβραίοι¹, και ο σκοπός τους είναι να εξοντώσουν τον Χριστιανισμό. Η οργή του Θεού θα είναι τέτοια, ώστε όλοι αυτοί οι κρυφοί εχθροί που προκαλούν αυτή την κατάσταση πραγμάτων θα καταστραφούν οι ίδιοι. Είναι για αυτό τον σκοπό, συγκεκριμένα, που η οργή του Κυρίου θα σταλεί κάτω στη Γη: Όστε να τους καταστρέψει, με τον ένα τρόπο ή με τον άλλο. Μα αυτό δεν θα πρέπει να μας φοβίζει, γιατί πάντα θα πρέπει να έχουμε ελπίδα στον Θεό. Γιατί χιλιάδες, εκατομμύρια μαρτύρων, συμπεριλαμβανομένων και των νεομαρτύρων, υπέφεραν κατά τον ίδιο τρόπο, και πρέπει να είμαστε έτοιμοι για αυτό και να μην φοβόμαστε από αυτό. Πρέπει να υπάρχει υπομονή, προσευχή και ελπίδα στην Θεία Πρόνοια από την πλευρά μας.

Ας προσευχηθούμε για την αναλαμπή του Χριστιανισμού μας μετά από αυτόν τον πόλεμο, μετά από όλα αυτά που μας περιμένουν, ώστε ο Κύριος να μας δώσει πραγματικά την δύναμη για να τα ξαναφτιάξουμε όλα αυτά. Αλλά αυτό το κακό θα πρέπει να το υποστούμε.

Επισκέπτης: Και πόσο σύντομα μετά από αυτό η Ρωσία θα ξαναγεννηθεί;

Γέροντας Ιωσήφ: Όλα έχουν τώρα αρχίσει. Τώρα, θα υπάρξει μια μεγάλη έκρηξη. Μετά από αυτήν, θα γίνει η αναγέννηση.

Επισκέπτης: Πολλές εικόνες, τώρα, αναβλύζουν μύρο. Έχουμε μια εικόνα του Σωτήρος, που αναβλύζει αίμα.

Γέροντας Ιωσήφ: Και εδώ, στην Ελλάδα, επίσης αναβλύζουν μύρο. Το μήνυμα είναι πως ο Σωτήρας κλαίει, και η Μητέρα του Θεού κλαίει ομοίως, και οι εικόνες κλαίνε μαζί της.

Επισκέπτης: Φέρνουνε μια εικόνα, και υπάρχει μια στάμπα από αίμα πάνω της σαν αυτό: είναι μια χάρτινη εικόνα και τόσο ευωδιαστή..., φαντάσου. Την πήγαν για ανάλυση και αποδείχθηκε πως ήταν πλάσμα.

Γέροντας Ιωσήφ: Αυτή είναι η αρχή όλων αυτών των γεγονότων, ταλαιπωρων γεγονότων, πολεμικών... Οι Εβραίοι είναι αυτοί που βρίσκονται πίσω από αυτό το κακό. Τους παρακινεί ο Διάβολος να το κάνουν αυτό, για να τό αρχίσουν... ώστε να καταστρέψουν τον καρπό της Ορθοδοξίας στην Ελλάδα και στην Ρωσία. **Αυτό είναι και το πρώτιστο εμπόδιό τους στον δρόμο για μια παγκόσμια κυριαρχία.** Και σε κάθε περίπτωση θα αναγκάσουν τους Τούρκους να έρθουν εδώ, στην Ελλάδα, για να ξεκινήσουν τη δουλειά τους.

¹ Οι Εβραίοι αυτοί δεν εκπροσωπούν όλους τους Εβραίους, αλλά μόνο όσους βλέπουν σαν Μεσσιανική κατάσταση μία δική τους βασιλεία πάνω στη Γη. Όχι όπως επιθυμούν οι Ρωμιοί την αναβίωση του Βυζαντίου, διότι για τους Ορθοδόξους Ρωμιούς πάντα η Βασιλεία του Θεού είναι στον Ουρανό. Για τη μερίδα όμως των Εβραίων που ονομάζονται συνήθως **Σιωνιστές**, και ελέγχουν τώρα την παγκόσμια εξουσία, μέσω της Μασονίας κυρίως, η βασιλεία του Θεού είναι γήϊνη, λόγω του πνευματικού ξεπεσμού τους. - ΛΜΔ -

Και η Ελλάδα, παρόλο που τυπικά έχει κυβέρνηση, δεν έχει στην πραγματικότητα κυβέρνηση. Της λείπει η δύναμη, και οι Τούρκοι θα έρθουν εδώ. Αυτή θα είναι και η στιγμή που η Ρωσία θα μετακινήσει τις δυνάμεις της επίσης, για να αναγκάσει τους Τούρκους σε υποχώρηση. Τα γεγονότα θα εξελιχθούν ως εξής: όταν η Ρωσία κινηθεί για να βοηθήσει την Ελλάδα², οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ θα προσπαθήσουν να το αποτρέψουν αυτό, ώστε να μην υπάρξει ενότητα, να μην υπάρξει ένωση μεταξύ δύο Ορθοδόξων εθνών. Θα κινήσουν και άλλες δυνάμεις, όπως τους Ιάπωνες και άλλους. Θα γίνει φοβερή σφαγή στην περιοχή της πρώην Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Από αυτούς μόνο, θα πεθάνουν 600 εκατομμύρια...

Το Βατικανό θα διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο σε όλο αυτό, ώστε να αποτρέψει τον ολοένα και μεγαλύτερο ρόλο της Ορθοδοξίας, και να αποτρέψει μια τέτοια ένωση. Έτσι η Θεία Πρόνοια θα βρει την εκπλήρωσή της.

Επισκέπτης: Φυσικά. Όλες οι προϋποθέσεις υπάρχουν για αυτό, για όλα αυτά τα γεγονότα. Αλλά υπάρχει επίσης και το γεγονός ότι υπάρχει τόση αντίθεση από τα μέσα ενημέρωσης... Και πόσο καιρό ο Πρόεδρος θα κρατήσει αυτή την γραμμή; Είναι καλή αυτή που διατηρεί τώρα;

Γέροντας Ιωσήφ: Ο Θεός θα επιτρέψει την καταστροφή όλων αυτών που σπέρνουν αυτούς τους πειρασμούς, την πορνογραφία, και τον εθισμό στα ναρκωτικά. Και ο Κύριος θα τους τυφλώσει τόσο το μυαλό, ώστε να καταστρέψουν ο ένας τον άλλο χωρίς να λαμβάνουν την παραμικρή ικανοποίηση από αυτό. Ο Κύριος θα το επιτρέψει αυτό ακριβώς για να φέρει μια μεγάλη κάθαρση. Όσον αφορά τον Πούτιν, ο καιρός αυτός δεν θα κρατήσει πολύ, θα γίνει ένας ξαφνικός πόλεμος, και δεν θα μείνει για πολύ στο προσκήνιο. Αλλά, ακολούθως αυτής της μεγάλης κλίμακας κάθαρσης, θα γίνει τέτοια αναγέννηση της Ορθοδοξίας, όχι μόνο στην Ρωσία, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Τέτοια αναλαμπή της Ορθοδοξίας!!!

Ο Κύριος θα δώσει περίσσεια την ευλογία Του, την Χάρη Του, ακριβώς όπως έγινε στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Τότε, οι άνθρωποι πήγαιναν στον Κύριο με καθαρή καρδιά... Αυτό θα κρατήσει για 3-4 δεκαετίες όμως. Μετά η δικτατορία του Αντιχρίστου θα εγκατασταθεί πολύ σύντομα. Αυτά είναι τα τρομερά γεγονότα που πρέπει να αντέξουμε. Ας μην μας φοβίζουν, γιατί ο Κύριος θα σκεπάσει τους δικούς Του. Ναι, θα βιώσουμε σίγουρα φοβερές δυσκολίες, πείνα, και ακόμα και διωγμούς και πολλά άλλα, αλλά ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τους δικούς Του. Και αυτοί που είναι τοποθετημένοι σε θέσεις εξουσίας θα πρέπει να συμβουλεύουν όσους είναι υπό την εξουσία τους να έλθουν πιο κοντά στον Κύριο. Να ασκηθούν στην προσευχή περισσότερο, και ο Κύριος θα διαφυλάξει τους δικούς Του. Η κατάσταση που θα επικρατήσει μετά την κάθαρση θα είναι αυτή μιας μεγάλης αναγέννησης.

Εμείς, σαν ποιμένες, πρέπει να καταφέρουμε όσους περισσότερους ανθρώπους μπορούμε να αποφύγουν την αμαρτία, ώστε η Χάρη του Θεού να μην μας εγκαταλείψει όλους. Για να είμαστε όσο το δυνατόν κοντύτερα στον Θεό, στην μετάνοια και στην προσευχή... Τότε ο Κύριος θα είναι πάντα μαζί μας, άσχετα από το πόσο δύσκολες μπορεί να είναι οι περιστάσεις. Ο Κύριος δεν θα μας εγκαταλείψει. Πρέπει να τακτοποιήσουμε τους εαυτούς μας, και τους δικούς μας.

πηγή: [περιοδικό kitezgrad](#)

² Οπωσδήποτε το πάθος της αρπαγής και από τις δύο μεριές, Ανατολής και κυρίως Δύσης, θα είναι εκείνο που θα δώσει την έκρηξη του μεγάλου πολέμου, όπως και έδωσε ήδη αρκετούς μικρότερους πολέμους σαν κακή αρχή (Κόσσοβο, Αφγανιστάν, Ιράκ, Τσετσενία). Αυτό κατόπιν σίγουρα θα βρει προφάσεις για να εκδηλωθεί σαν σωτηριώδης ενέργεια. Αν ήταν έτσι όμως, η Ρωσία θα περιοριζόταν σε υπεράσπιση της Ελλάδας, δεν θα προσπαθούσε να κατακτήσει αυτή ότι δυσκολευόταν να κατακτήσει η Δύση στη Μέση Ανατολή, και βέβαια θα γλύτωνε από τις τρομακτικές απώλειες του 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. - ΛΜΔ -

Προφητικοί στίχοι του γέροντος Ιωσήφ

από την Ιερά Μονή Βατοπεδίου Αγίου Όρους, για τον επερχόμενο 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο:

- Ακούσατε Έθνη και λαοί της Οικουμένης πάσης / και εσύ αναγνώστα πρόσεχε σ' αυτό που θα διαβάσεις.
- Είναι σκληρά και λυπηρά, και παραχωρημένα¹ / να γίνουν όσα εις τας Γραφάς ευρίσκονται γραμμένα.
- Τά 'γραψαν οι Πατέρες μας ο κόσμος για να μάθει / από αυτόν τον πόλεμο τι μέλλεται να πάθει.
- Για να προσφύγει στον Θεό και να μετανοήσει / αν θέλει δια να σωθεί και ευτυχής να ζήσει.
- Με μιας θα ανάψει η φωτιά από μικρή αιτία / κραυγή πολέμου έρχεται από τη **Βουλγαρία**.
- Η δε **Ρωσία** ξαφνικά εισβάλλει στην **Τουρκία** / και ως χείμαρρος ορμητικός σαρώνει την **Περσία**.
- Και προχωρεί ακάθεκτη φθάνει στην **Παλαιστίνη** / Θεός θέλει ο Αντίχριστος του Κόσμου για να γίνει.
- Τότε κατέρχονται ομού της **Δύσεως τα κράτη** / ουσί στα Έθνη του **Βορρά γίνονται όλα στάχτη**.
- Με λύσσα αμύνεται σκληρά η Άρκτος² στην Τουρκία / που αδίκησε την **Ελλάδα**, και όλη (η Τουρκία) αναφλέγεται και καίει σα λαμπάδα.
- Ματαίως αγωνίζεται η Άρκτος να κράτηση / τα περιβόητα **Στενά**³ στο τέλος θ' απηυδήσει.
- Γιατί από την Ανατολή, Κορέα, Μαντζουρία / εισβάλλει η **Αμερική** με την **Ιαπωνία** / και προχωρεί ολοταχώς γραμμή στη **Σιβηρία** / ενώ στη Δυτική πλευρά νικά η **Γερμανία**. / Και τότε είναι αδύνατον να κρατηθεί η Ρωσία / και εγκαταλείπει τα **Στενά, Αίγυπτο** και **Τουρκία**.
- Κτυπιέται η Άρκτος πανταχού και φεύγει προτροπάδην / όπως διασκορπίζεται ένα άτακτο κοπάδι.
- Τότε ομού θα ηττηθεί και η δόλιος Τουρκία / γιατί θα πράξη πονηρά μεγάλη προδοσία.
- Γιατί αφού καταβληθεί όλη από τη Ρωσία / θα συμμαχήσει μετ' αυτής, και με τη Βουλγαρία.
- Για τούτο **όσοι χριστιανοί ευρίσκονται στην Πόλη / και στα περίχωρα αυτής, πρέπει να φύγουν όλοι**.
- Γιατί η **Πόλις θα καεί** και ουδείς θα απομείνει / κάτοικος ζων εντός αυτής.
- Μόνο ο Ναός θα μείνει / (ο οίκος ούτος και ναός της του Θεού Σοφίας / όστις θα μείνει αείφωτος φάρος Ορθοδοξίας. / Εξ ού το φως θα εξαπλωθεί σ' όλη την Οικουμένη, / της Βασιλείας του Χριστού που ο κόσμος αναμένει).
- Η πρώτη φάσις έληξε του τρομερού πολέμου / τόσα δεινά **πέντε μηνών** δεν επαρκούν Θεέ μου; / Και πάλι νέος πόλεμος έρχεται να ξεσπάσει / αλλοίμονο στον άνθρωπο τι έχει να περάσει.
- Το ζήτημα της Πόλεως πάλι θα βγει στη μέση / κι ο κόσμος θα περιπλεχθεί και δε θα ξεμπερδέψει.
- Αμέσως η διχόνοια ενσκήπτει εις την **Κρήτη** / και ανάπτουν εις τα αυθωρεί⁴ τα μίση και τα πάθη.
- Αφού οι ισχυροί της γης απογοητευθώσιν / τότε θα γίνει πόλεμος, που ουδέποτε έχει γίνει, αλλοίμονο στους ασεβείς κανείς δε θα απομείνει!
- **Τότε η Ελλάς ουδέτερη** και πάντα αδικημένη / το δίκαιό της θα ζητεί / και έτοιμη θα αναμένει / χωρίς ν' αναμιχθεί.
- Και τότε θα μιλήσει όταν η σάλπιγξ του Θεού / εκ του Ουρανού σαλπίσει, για να δικαιωθεί. Τότε τα Έθνη μεληδόν θα σφάζονται αγρίως / στα όρια της Πόλεως για τα **Στενά**⁵ κυρίως.
- Τότε θα πλεύσει και πνιγεί στο αίμα το μοσχάρι / τότε θα εκκαθαρισθεί η ήρα απ' το σιτάρι.
- Στη θάλασσα, όπου βρεθεί, πλοίο δεν θ' απομείνει / και από το αίμα η θάλασσα κοκκινωπή θα γίνει.
- **Η Πόλις θα κατακαυτεί** κι ίχνος δεν θα υπάρξει / πλέον ανθρώπου υλιστή, γιατί πολλά έχει πράξει.
- Μόνος θα μείνει ο Ναός της του Θεού Σοφίας / το στόλισμα της Νύμφης του Αγίας Εκκλησίας. Τρία ημερονύκτια θα διαρκέσει η μάχη / όποιος εξέλθει ζωντανός μεγάλη τύχη θάχει!
- **Κράτη ομού δέκα οκτώ** με πείσμα αγριεμένα / θα σφάζονται αλλόφρονα στο αίμα βουτηγμένα. Την τρίτη ημέρα ακριβώς όσοι εξαντλημένοι / από την μάχη θ' αποζούν, θα δούνε ξαφνιασμένοι / εκεί ψηλά στον ουρανό στα δεξιά τα μέρη / να λάμπει υπέρ τον ήλιον ένα μεγάλο αστέρι.
- Και από τ' αστέρι κάτωθεν **ένας Σταυρός ν' αστράπτει**, / πύρινος κατακόκκινος, κι' έκπληκτα τα Κράτη / θ' ακούσουν εκ του ουρανού μια φωνή βροντώδη / αγγέλου απροσδόκητον και θα σταθούν στο πόδι.
- Τα όπλα θα πετάξουνε στη γη και τρομαγμένοι / τ' αστέρι θα κοιτάξουνε σαν απολιθωμένοι. Σταθείτε θ' ακουστεί φωνή. Σταθείτε επί τόπου / Γιατί αρκετά εχύθηκε το αίμα του ανθρώπου. Σπεύσατε πάραυτα εκεί στα δεξιά τα μέρη / το τόξο ακολουθήσατε που βγαίνει από τ' αστέρι.
- Κι εκεί θα βρείτε άνθρωπον Άγιον / δικόν Μου. Ποιμένα αυτόν εξέλεξα δια το ποίμνιόν Μου. Τούτον και σεις εκλέξατε ποιμένα να ποιμάνει / τα πρόβατα Μου, που γυρνούν έρημα δίχως στάνη.
- Νύκτα θ' ακουστεί η φωνή, και ο κόσμος τρομαγμένος / εκ της φωνής της σάλπιγγος θα μείνει σαστισμένος.
- Κι ευθύς το τόξο θα στραφεί προς νότον στην Ελλάδα / που απ' το φως το Ουράνιο θα φέγγει σαν λαμπάδα.
- Τότε θα καταφθάνουνε οι Πρέσβεις στην Ελλάδα / ολόχαρη δε η Ελλάς με βία και γρηγοράδα, πρώτη τότε αυτή θα σηκωθεί με το στρατό της / να εκπληρώσει ολόχαρη τον Ιερό σκοπό της.
- Να καταλάβει αμαχητί, τα ιερά της μέρη / που της τα πήραν οι εχθροί, που όλος ο κόσμος ξέρει.
- Τότε οι πρόσφυγες ομού από χαρά σκιρτώντες / θα τρέξουνε εις τα μέρη τους σαν αετοί πετώντες.
- Τότε ο Έλλην Βασιλεύς, ο εκλεκτός Κυρίου / εις πάντα θάναι άριστος και επί της υψηλίου / θα άρχει και θα διοικεί μετά δικαιοσύνης / και η γη θα χαίρεται εκ διαρκούς ειρήνης.

- Τα όπλα τα πολεμικά θα γίνουν εργαλεία / και άροτρα γεωργικά. / Κι ειρήνη και ευτυχία θα βασιλεύσει απανταχού / κι ως αδελφοί θα ζώσι / οι άνθρωποι επί της γης και δεν θα ερωτώσι / ο εις τον άλλον άνθρωπον μήπως και είναι ξένος / αλλά θα λέγεται αδελφός και εκ του Αδάμ το γένος.
- Έλληνες ανανήψατε αυτή είναι η αλήθεια / μη σας πλανούν οι άπιστοι πώς είναι παραμύθια!
- **Όλα αυτά θα γίνουνε, η ώρα πλησιάζει** / το σύμπαν συνταράσσεται και σας δεν σας τρομάζει; Η συμφορά που έρχεται τους ασεβείς να πλήξει / και εκ της γης αλύπητα να τους εξαφανίσει.
- Πάρετε την απόφαση και λογικά σκεφθείτε / αν θέλετε να ζήσετε και αιώνια να σωθείτε / όλοι μετανοήσατε, στραφείτε προς τα θεία / γιατί ουδεμία άλλη απ' αυτήν υπάρχει σωτηρία.
- Ο πόλεμος που έρχεται ουδέποτε έχει γίνει / τόσο μεγάλος και φρικτός, και δεν θα γένει ειρήνη, εάν δεν εκκαθαρισθεί η ήρα από το στάρι / και τα ζιζάνια να καούν σαν το ξηρό χορτάρι.

(http://www.athos.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=617&Itemid=257)

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: (Υπό ΛΜΔ)

Έτσι βλέπει τα πράγματα ο γ. Ιωσήφ, συνθέτοντας διάφορες προφητείες. Μπορεί να υπάρξουν διαφορές, όπως πχ η Περσία να είναι αρχικά σύμμαχος των Ρώσων, η ήττα των Ρώσων να μην είναι τόσο μεγάλη, εφ' όσον, κατά άλλες προφητείες, δεν θα υπάρξει ουσιαστικά νικητής, ενώ οι αναφορές για τη Βουλγαρία δεν είναι γνωστές σε μας από κάποια έγκυρη προφητεία. Σημειωτέον ότι για τις προφητείες που δεν ανευρίσκονται μέσα στον κανόνα Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, χρειάζεται απαραίτητα διασταύρωση από μία ακόμη τουλάχιστον Πατερική πηγή. Αλλά και οι προφητείες της Βίβλου ερμηνεύονται αξιόπιστα μόνο από τους Αγίους.

1. Παραχωρημένα, δηλ. να συμβούν κατά παραχώρηση Θεού, όχι κατά ευδοκίαν που είναι το πρώτο θέλημα του Θεού, κατά τους θεολόγους, αλλά κατά παραχώρηση, διότι δεν μετανοούν οι άνθρωποι, και δεν μπορεί να γίνει κάτι καλύτερο γι' αυτούς. Σε άλλη έκδοση: «αλλά είναι πεπρωμένα», που όμως είναι παρεξηγήσιμο.
2. Αρκτος = Ρωσία και σύμμαχοι. Η Τουρκία τότε καίγεται.
3. Στενά στην πρώτη φάση του πολέμου είναι μάλλον αυτά του Σουέζ.
4. Αυθωρεί = αυτή την ώρα δηλ. άμεσα. Χρειάζεται προσοχή γιατί οι Έλληνες, όχι μόνο οι Κρήτες είναι αρκετά εμπαιθείς στα πολιτικά, και πιάνονται κοροΐδα από τις μεγάλες δυνάμεις, για τα συμφέροντά τους.
5. Στα όρια της Πόλεως για τα Στενά. Εδώ πρόκειται βέβαια για τα στενά (Δαρδανέλια) που δίνουν έξοδο της Πόλης (Κωνσταντινούπολης), αλλά και της Ρωσίας στη Μεσόγειο.

Άγιος Κωνστάντιος ο Ρώσος :

Πρόκειται για Ρώσο νεομάρτυρα († 26 Δεκ. 1743, στην Κωνσταντινούπολη) σύμφωνα με Ρωσικές πηγές του διαδικτύου, που εμόνασε και στην Ι. Μονή Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους, ή για Ρώσο επίσκοπο (†1806) κατά χειρόγραφο της Ι. Μονής Κωσταμονίτου Αγίου Όρους, που μας άφησε κάποιες προφητείες:

ΚΕΦ. Α ΘΕΛΕΙ ΓΕΝΕΙ ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΣΚΕΙ.

ΚΕΦ. Β ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΣ ΑΥΘΕΝΤΗΣ ΘΕΛΕΙ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ΕΝΑ ΑΙΜΑΤΩΔΗ ΛΟΥΤΡΟΝ.

ΚΕΦ. Γ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΝΑΡΧΗΣ ΘΕΛΕΙ ΛΥΠΗΣΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΛΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ.

ΚΕΦ. Δ ΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

ΚΕΦ. Ε Ο ΦΘΟΝΟΣ ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ.

ΚΕΦ. ΣΤ ΔΙΑ 3 ΗΜΕΡΑΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΦΑΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ ΚΑΙ ΒΡΟΝΤΑΙ.

ΚΕΦ. Ζ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΦΘΟΡΑ ΔΙΑ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΚΕΦ. Η ΕΙΣ ΤΑΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΑΥΞΗΣΕΙ ΟΙ ΑΙΜΑΤΩΔΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΝΙΚΑΙ.

ΚΕΦ. Θ ΕΙΣ ΤΑΣ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΔΥΟ ΑΝΗΚΟΥΣΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ.

ΚΕΦ. Ι ΕΙΣ ΤΑΣ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΣ ΖΕΣΤΗ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ.

ΚΕΦ. ΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ*.

ΚΕΦ. ΙΒ ΘΕΛΕΙ ΕΚΛΕΓΕΙ ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΠΕΡΙΟΝ.

Δις τρισάριθμος χιλιαντάδος νόει, όταν τέρμα φέρωσιν, συν έβδομον αιώνα, ξανθόν γένος ορμήται πρός Βυζάντιον τάχα προς γενής ανακτόρων δειχθήση.

Ωδε Πύλη θρήνησον επ' άκρα νέμων, στέφος γαρ εν σοί, το στέφος όταν άρη, προς ύψος ήξω την πατηθείσαν χάριν, εφευροί μοι και κόψατε και τέλος αλαζόνας. Οπηνίκα μεν εις Άδην τρέχειν πάντας τοις εν τάφοις σπεύδοντας έξω, των δυσσεβών συστήματα κόπτετε ξίφος. **Φευ σοι Πελοπόννησος πολεμηθήση, ούχ ως ξένος κίνδυνος, αλλ' οικείως,** πλείστα κόλα μένουσιν εν εξαμίλει. Γόθθου συριγμός υιόν της Άγαρ φεύμα, όγε τρισαθλιόματος ύδατος του αλφαιώς, ω των συμφορών τής νήσου τής Ελλάδος! μάλλον και τα πρώτιστα πάση τη κτίσει.

*Σημ. ΛΜΔ: Κατά την Αποκάλυψη θα χαθεί άμεσα το 1/3 της ανθρωπότητας κατά την τελική φάση του μεγάλου (3^{ου} παγκοσμίου) πολέμου. Εδώ η αναφορά στην Πελοπόννησο, και κατ' επέκταση κατά τόπους στην Ελλάδα, **προβλέπει εσωτερικό μέτωπο**, πιθανόν από μουσουλμάνους παρεπιδημούντες. Αλλά η αποδοκιμασία τους από τους Γερμανούς, (Γόθθους, Ευρωπαίους κατά γενικότερη έννοια, μαζί και Ρώσους) τρέπει σε φυγή τους Αγαρηνούς. Οι ημερομηνίες ίσως είναι με το παλαιό ημερολόγιο, οπότε πχ η 18^η Μαρτίου είναι 18+13=31^η Μαρτίου με το νέο, και η 8^η Ιουλίου 8+13=21^η Ιουλίου με το τρέχον ημερολόγιο.